

FAMILJ

Eia Persson
Vik familjeredaktör

– Jag har handlat en jacka på mellandagsrean. Det känns så där. Jag tycker inte att man ska handla för mycket. Egentligen tycker jag inte att man ska flyga flygplan så ofta heller, för miljöns skull menar jag. Men det gör jag ändå och det ger mig dåligt samvete, säger Parisa Maleki.

FOTO: MIKAEL SVENSSON

Förut ville Parisa ändra hela världen

LINKÖPING

8 mars för sju år sedan, internationella kvinnodagen. Parisa Maleki står på Stora torget i Linköping tillsammans med andra medlemmar i Feministisk front. De kämpar för en jämställd värld.

– Vi tjejer måste stötta varandra, vi måste hjälpas åt om vi ska åstadkomma något, säger Parisa strax innan hon tågar genom stan med de andra demonstranterna.

I dag, sju år senare, står hon på samma plats och med samma drömmar. Det är lördag, mellandagsrea och snart stängningsdags. Parisa lyser upp vintermörkret med sina gulmålade naglar. Folk i affärerna trängs runt omkring henne.

– Jag känner igen dig, säger hon, synar mig uppifrån och ner. Gick vi samma skola? Jag gick i Folkungaskolan. Nähä, inte det...

Jag frågar om hon möjligen inte spelar fiol eller var medlem i Fältbiologerna för några år sedan.

– Nej, jag spelar piano. Fältbiologer-

na var jag med i ett tag, men bara som stödmedlem. Jag blev övertalad att gå med. Det är inte en förening jag är engagerad i frivilligt.

Stort engagemang

Efter ungefär en halv kopp te inne på ett fik står det klart att det inte finns mycket som Parisa INTE är engagerad i. Hon brinner för asylsökande flyktingar, misshandlade kvinnor, förändringar av den ojämna maktstrukturen i samhället, språk, kampsport, politik och reformer.

– Jag gör mycket, kanske för mycket ibland. Jag vill för mycket. Men i vår ska jag ta det lugnt.

Lugnare med åren

Hon tänker efter i några sekunder. – Jag måste ju söka jobb, förstås. Jag är snart färdigutbildad jurist. Får jag inget jobb vill jag läsa en kurs i Mellanösternkunskap. Och åka till Colombia där jag håller i ett projekt till stöd för studentrörelsen. Studenterna i Colombia har inte många rättigheter, vet du. Eller jo, de har rättigheter på papperet, men i praktiken är de en väldigt utsatt grupp.

Så ler hon. Inser att hon inte alls kommer att ta det lugnt i vår. Fast hon

”Att bara ha ett nio-till-fem-jobb och att bara bry mig om dem som står mig närmast skulle jag aldrig klara av”

har blivit lugnare med åren, tror hon. Hon har definitivt blivit mindre naiv i alla fall.

Förut ville Parisa ändra hela världen. Men hon har insett, efter att ha varit praktikant på FN-representationen i New York hela hösten, att det inte är så lätt.

– Jag trodde att alla 192 FN:s medlemsstater skulle sätta sig vid förhandlingsborden, ta varandra i händerna och vara överens om att tortyr och inhuman behandling inte är acceptabelt. Riktigt så går det inte till.

Det vet hon nu och det gör henne lite sorgsen. Det är inte så att hon kommer att ge upp sin dröm, men hon kommer att sänka ambitionsnivån för att inte bli besviken.

Vill göra världen bättre

– Att bara ha ett nio-till-fem-jobb och att bara bry mig om dem som står mig närmast skulle jag aldrig klara av. Det skulle kännas så falskt på något sätt, som att förneka att världen är orättvis.

Parisa vill fortfarande göra världen bättre och förändra den. Men kanske för några individer eller en befolkning i ett land i stället för hela jordens befolkning.

– Jag har alltid varit engagerad i olika saker. En del frågar om det beror på mitt ursprung, att mina föräldrar kommer från Iran, men jag tror inte att det har med det att göra. Min lillasyster tycker att jag är knäpp och att jag borde tagga ner. Men jag kan helt enkelt inte sluta bry mig.

IVANA VUKADINOVIC

013-28 00 00

ivana.vukadinovic@corren.se

■ PARISA MALEKI

Alder: 25 år.

Bor: Stockholm.

Uppvuxen: Linköping.

Familj: Mamma, pappa, lillasyster, lillebror och pojkvän.

Husdjur: Nej, jag har inte tid.

Sysselsättning: Läser till jurist. Tar examen om cirka två månader.

Intressen: Musik, gå på konsert, resa och att träna capoeira (en afrobrasiliansk kampsport).

Gör en ledig dag: Slappar i soffan och tittar på en film.

Skulle vilja: Att det nya året blir trevligt.

Tror på: Karma.

Har dåligt samvete för: Att jag inte alltid lever som jag lär.

Favoritgodis: Sura band.